

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. v právní věci žalobce: **I. Y.**, zast. Mgr. Ivanou Rychnovskou, advokátkou se sídlem Dobrovského 824/50, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 12. 2014, č. j. CPR-15721-3/ČJ-2014-930310-V238 a č. j. CPR – 15721-4/ČJ-2014-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2016, č. j. 32 A 100/2014 - 51,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označeným rozhodnutím žalované. Těmito rozhodnutími bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České Republiky, Krajské ředitelství Policie Jihomoravského, ze dne 18. 8. 2014, č. j. KRPB-115221-47/ČJ-2014-060026-SV. Posledně jmenovaným rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a zároveň mu byla stanovena doba šest měsíců, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Dne 14. 11. 2016 byl soudu doručen návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh byl odůvodněn tím, že stěžovatel žije na území České republiky, může se zde účastnit řízení a účinně se domáhat svého práva na spravedlivý proces, neboť při vyhoštění, s ohledem na vzdálenost, by nebylo možné dostatečně účinně hájit svá práva. Má v České republice i zdroj příjmu plynoucího z jeho zaměstnání a správním vyhoštěním by došlo k jeho ztrátě. Navíc by bylo narušeno jeho právo na soukromý život, neboť navázal přátelské vztahy s dalšími osobami a jejich zpřetrháním by stěžovateli vznikla újma.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila tak, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, neboť řízení o správním vyhoštění jmenovaného bylo vedeno z důvodu protiprávního jednání (výkon zaměstnání bez povolení k zaměstnání) a zároveň, že vycestováním stěžovatele by nedošlo k podstatnému zásahu do jeho práv vzhledem ke zjištění okolností. Navíc podotýká,

že stěžovatel není oprávněn na území České republiky pobývat, tudíž vycestováním nemůže dojít ke ztrátě příjmu.

[4] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s., platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a žalovanou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu, bude muset stěžovatel vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 – 32, či ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 – 27).

[8] Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] Soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatel spatřoval takovou újmu (narušení jeho soukromého života a ztráta příjmu).

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je rozpor s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[11] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců, neboť prováděl výkon práce na území České republiky, přičemž neměl Úřadem práce ČR vydáno povolení k zaměstnání, tj. byl na území ČR zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. K uložení vyhoštění tedy nebylo přistoupeno z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, případně jiného závažného narušení veřejného pořádku či veřejného zdraví.

[12] Soud tedy neshledal důvod, pro nějž by byl spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem ve stěžovatelově setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí zdejšího soudu o jeho kasační stížnosti.

[13] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu.

[14] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu